

Ønske, ikke ansaa mig for at være saa absolut bunden udover de Forhold, som jeg dengang klart maatte kunne overse, eller med andre Ord, antog, at jeg ikke skulde have frie Hænder, naar Omstændighederne stillede sig saaledes, at Landets Liv i det Hele maatte fordrø, at jeg gik udenfor, hvad jeg havde sagt dengang. Saalænge som jeg altsaa i vort diplomatiste Korps fandt saadanne Kræfter, som jeg troede at kunne bruge til Besættelsen af de Poster, som efterhaanden bleve ledige, saalænge holdt jeg mig ogsaa til, hvad jeg dengang havde sagt, og den ærede Rigsdagsmand vil vistnok have lagt Mærke til, at ved de tre første Vacancer, der indtraadte, var det jo netop Mænd af Korpsen, som jeg valgte dertil; men noget anderledes stillede det sig jo, dengang Posten i Amerika hen paa Sommeren blev ledig. Jeg fandt, at der var andre Hensyn at tage. Der vil det ved Besættelsen efter min Opfattelse ikke saa meget komme an paa at finde hos den Mand, som man valgte dertil, en forudgaaet diplomatist Uddannelse, som paa Kjenndskab til de særlige amerikanske Forhold, de særlige amerikanske politiske Forhold, og tillige kom det jo meget an paa at finde Kjenndskab til de vigtige kommercielle Interesser der, som bestandig træde frem med større og større Betydning for os. Det maatte være mig magtpaaliggende at finde en Mand, der havde Interesse herfor, og Lyst og Iherdigheid til at trænge dybere ind i dem, og jeg vil tilstaa, at foruden, at jeg selv havde Diet aabent for Nødvendigheden af at tage saadanne Hensyn, blev jeg fra anden Side, og det fra en meget berettiget kompetent Side, opfordret til netop ved Besættelsen af denne Post at tage særligt Hensyn til de Omstændigheder, som her vare tilstede. Som Følge deraf valgte jeg den Mand, jeg valgte, fordi jeg troede, at netop de Kvalifikationer, som her maatte søges, i særlig Grad var tilstede hos denne Mand. Jeg tror, at jeg var ganske heldig i dette Valg; idetmindste foreligger der allerede afskillige Vidnesbyrd herfor, og det glædede mig ogsaa af den ærede Rigsdagsmands egne Udtalelser forleden Dag at høre, at han slutter sig hertil.

Bøssen: Der har været anstillet forskjellige Betragtninger over Balancen paa Finanslovs-Budgettet iaar, og der er kommet forskjellige Anskuelser derom til Orde. Det pleier at være Tilfældet i andre parlamentariske Forsamlinger, at det i Reglen er Regjeringen, der søger at fremskille sit Budget saa gunstigt som muligt, for dervedgjennem at kunne have saa meget større Udfigt til at opnaa de Bevillinger, den maatte ønske, medens det nærmest skulde kunne siges at ligge nær for Oppositionen, netop for at imødegaa Kravet paa saadanne Bevillinger, at se mørkere paa Balancen, paa Budgettet, end Regjeringen er tilbøielig til. Her hos os er aabenbart det Mod-

satte Tilfældet. Vi se Regjeringen søge med stor Omhu at faae det formodede Overskud betragtet som saa lavt og lille som muligt, medens man fra Oppositionens Side gjør den modsatte Betragtning gjældende og ser et stort Overskud paa Budgettet. Dette ligger jo imidlertid ligefrem i de abnorme Forhold, hvori vi ere, ikke alene i de abnorme parlamentariske Forhold, men ogsaa i det abnorme Budget, vi overhovedet have, der Aar for Aar kommer igjen med et, som ialtsald Alle ere enige om, meget betydeligt Overskud, medens Mange mene, at det endog er et alt for betydeligt Overskud. Ogsaa med Hensyn til, hvilken Anvendelse der burde gives et saadant Overskud, det være nu større eller mindre, have vi hørt forskjellige Udtalelser. Fra den Side, som min ærede Ven ved Siden af (Holstein-Ledreborg) fører Ordet for, har man næret den Anskuelse, at et saa stort Overskud med Nødvendighed henviste til Nedsættelse af Skatter, og Tanken vender sig da naturligt til de indirekte Skatter. Man har i den Henseende en Anvisning fra vor nærmeste sydlige Nabo, der aldrig saafart har fundet et Overskud paa sit Budget, før alle Parter med størst mulig Overile til at søge Stattendættelse; men de reite da navnlig deres Opmærksomhed paa de direkte Skatter, medens det jo her er omvendt (Modsigelse.). Fra en anden Side navnlig fra den ærede Rigsdagsmand for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), har man hørt fremsætte en Opfattelse, som synes at være i god Overensstemmelse med, hvad den høitærede Konseilspræsident har gjort gjældende; ligesom de vare enige om at finde Overskudet forholdsvis beskeden, saaledes vare de det ogsaa deri, at der neppe i dette Overskud var nogen paa-trængende Anledning til at søge Stattendættelse, medens det ærede Medlem navnlig udtalte sig for at anvende et saadant Overskud til visse Diemed, som han særlig satte Pris paa. Denne Betragtning fra det ærede Medlems Side kom ialtsald mig betydelig overraskende, thi det forekommer mig ikke, at den staar i Overensstemmelse med den Anskuelse, han tidligere i finansielle Sager har gjort gjældende. Imidlertid skal jeg lade det staa hen, hvorledes denne i dette og andre Punkter uenighed i den finansielle Opfattelse mellem det ærede Medlem og Konseilspræsidenten skal forklares; men jeg skal nævne en tredie Betragtning, der her er kommen frem, og det er vel ogsaa en Betragtning, som kan have Meget for sig, nemlig, at der er Plads for begge Dele, baade for en Stattendættelse og for en hensigtsmæssig Anvendelse af visse Beløb. Naar man nu har henvist til, at der var Anledning til af det ordinære Budgets Overskud at gjøre Anvendelse til Fæstningsanlæg og Sligt, saa er jeg fremdeles af den Opfattelse, som ogsaa blev gjort gjældende af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds, at ekstraordinære Udgifter i den Anledning staa os vistnok i Dieblirket fjernt, og naar der bliver An-